

Sygn. akt I C 881/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	pomocnik biurowy Natalia Pająk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2016 r. w Legionowie sprawy

z powództwa (...) W. D. N. S. F. I.Z.z siedzibą w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. Zasadza od pozwanej A. S. na rzecz powoda (...) W. D. N. S. F. I.Z.z siedzibą w W. kwotę 2.550,49 złotych z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 19.11.2015r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie roszczenia postępowanie umarza.

III. Zasadza od pozwanej A. S. na rzecz powoda (...) W. D. N. S. F. I.Z.z siedzibą w W. koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego w całości, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

IV. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 881/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 marca 2015 roku, wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) W. D. N. S. F. I.Z.w W. wniósł o zasądzenia na jego rzecz od pozwanej A. S. kwoty 3.974,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana zawarła w dniu 12 października 2007 roku z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., umowę o przyznanie limitu kredytowego o nr (...), na mocy której Bank postawił do dyspozycji strony pozwanej kwotę przyznanego limitu kredytowego, zaś strona pozwana zobowiązała się do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych w umowie. Dalej powód wskazał, że pozwana skorzystała z przyznanego limitu i otrzymała z tego tytułu środki pieniężne w kwocie, która – na dzień cesji wierzytelności – wynosiła 2.047,33zł, jednak pomimo upływu terminu zapłaty, zobowiązanie nie zostało przez pozwaną uregulowane. Nadto powód podniósł, że mocą umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku, nabył przedmiotową wierzytelność w wysokości 4006,88zł, wskazując że na ww. kwotę składają się: należność główna w wysokości 2047,33zł, odsetki umowne w

wysokości 528,95zł, odsetki karne w wysokości 1370, 60zł oraz koszty w wysokości 60zł. Jednocześnie z powyższym powód wskazał, że pozwana do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie dokonała wpłaty na poczet niniejszego zobowiązania w łącznej wysokości 200zł, o którą zostało pomniejszone roszczenie dochodzone przedmiotowym pozwem (k.1- 9; 16- 72 pozw wraz z załącznikami).

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 2 kwietnia 2015 roku przekazano sprawę do Sądu Rejonowego w Legionowie, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty (k. 10 – postanowienie).

Pozwana A. S. wskazała, iż wobec zawarcia telefonicznej ugody z powodem, co miesiąc spłacała na poczet zadłużenia kwoty w wysokości po 200zł oraz po 300zł. Pozwana wniosła o uwzględnienie dokonanych przez nią wpłat w łącznej wysokości około 2400zł (k. 86, 101 protokół rozprawy).

Pismem procesowym z dnia 5 listopada 2015 roku (data prezentaty 9 listopad 2015 roku) powód cofnął powództwo co do kwoty 1.243,54 zł wraz z odsetkami od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz co do odsetek ustawowych od kwoty 2.731,33zł od dnia 24 marca 2015 roku do dnia 17 października 2015 roku wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, wnosząc jednocześnie o umorzenie postępowania w powyższym zakresie. W uzasadnieniu powyższego pisma powód zaprzeczyła jakoby zawierał z pozwaną ugodę przed wytoczenie powództwa, że nie (k. 102 – 105 pismo procesowe powoda z dnia 05.11.2015r.).

Pismem procesowym z dnia 20 listopada 2015 roku (data prezentaty 23 listopada 2015 roku) powód cofnął powództwo co do kwoty 180,84 zł wraz z odsetkami od dnia 18 października 2015 roku do dnia 18 listopada 2015 roku wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, wnosząc jednocześnie o umorzenie postępowania w powyższym zakresie. Ostatecznie powód wnosił o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 2.550,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu przedmiotowego pisma powód wskazał, że przedstawione przez pozwaną dowody wpłat w wysokości po 300zł, dokonane w dniach: 18.03.2015r., 21.04.2015r. oraz 15.05.2015r. nie dotyczą zobowiązania dochodzonego w niniejszym postępowaniu, lecz zadłużenia pozwanej wobec powoda w przedmiocie którego zapadło już rozstrzygnięcie przed tutejszym Sądem, sygn. akt I C 570/15 upr. (k. 110 – 112 pismo procesowe powoda z dnia 22.11.2015r.).

Ostatecznie pozwana A. S. oświadczyła, że uznaje powództwo w zakresie w jakim jest dochodzone po częściowym cofnięciu (k. 120 protokół rozprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 października 2007 roku pozwana A. S. zawarła z (...) Bankiem SA umowę nr (...) o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydanie i korzystanie z karty kredytowej. Na mocy powyższej umowy, Bank przyznał pozwaną limit kredytowy do kwoty 3000zł. Stosownie do § 5 ww. umowy, spłata limitu kredytowego miała następować w okresach miesięcznych, przy czym wysokość oraz termin spłat miały być określone w wyciągu z rachunku generowanym każdego 1-go dnia miesiąca i wysyłanym na adres korespondencyjny posiadacza rachunku.

Umowa została zawarta na okres 1 roku, tzn. do dnia 12 października 2008 r., przy czym Bank automatycznie przedłuży umowę na okres kolejnego roku, o ile m. in. kredytobiorca nie wypowie umowy najpóźniej na 30 dni przed upływem okresu, na jaki została zawarta.

Powyższa umowa podlegała przepisom ustawy o kredycie konsumenckim.

Dowód : niesporne a ponadto - k. 30-31umowa;

Pozwana skorzystała z przyznanego jej na podstawie przedmiotowej umowy limitu kredytowego. W wymaganym terminie nie spłaciła wykorzystanej kwoty kredytu. W dniu 12 marca 2010 roku (...) Bank SA wystawił przeciwko A. S. bankowy tytuł egzekucyjny, zaś postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2011 roku wspomnianemu tytułowi została nadana klauzula wykonalności.

Dowód : niesporne a ponadto - k. 70 bankowy tytuł egzekucyjny; k. 71 postanowienie z dnia 29 sierpnia 2011 r.;

W dniu 23 września 2011 roku (...) Bank SA zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W..

Dowód : niesporne a ponadto - k. 51-58 poświadczona przez adwokata za zgodność z oryginałem kserokopia odpisu KRS;

W dniu 27 czerwca 2014 roku została zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., a (...) W. D. N. S. F. I.Z.w W. umowa przelewu wierzytelności. Na mocy ww. umowy powód wstąpił w prawa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. i stał się wierzycielem pozwanej A. S. w związku z zawartą przez nią umową kredytową o nr (...). Wierzytelność powoda wynosiła na dzień zawarcia umowy przelewu 4.006,88zł, z czego 2.047,33 zł jako należność główna, 1.899,55zł z tytułu odsetek oraz 60zł z tytułu opłat.

Dowód : niesporne a ponadto - k. 32- 47 poświadczona przez adwokata za zgodność z oryginałem kserokopia umowy oraz załącznika nr 5 z podpisami notarialnie poświadczonymi ;

Pozwana w miarę swoich możliwości finansowych starała się regulować powstałe zadłużenie. Pozwana po wytoczeniu powództwa, dokonywała spłaty zadłużenia w wysokości po 200zł, w następujących dniach: 20 kwietnia 2015 r., 15 maja 2015 r., 15 czerwca 2015 roku, 18 lipca 2015 roku, 18 sierpnia 2015 roku, 18 września 2015 roku, 17 października 2015 roku, 18 listopada 2015 roku.

Dowód : niesporne a ponadto - k. 40, 42,44 – dowody dokonania przelewu bankowego; k. 102 – 105, 110-112 pismo procesowe;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o stanowiska stron oraz wyżej powołane dowody z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że powód jako nabywca wierzytelności dochodzi od pozwanej zapłaty należności z tytułu zawartej przez nią umowy kredytu z pierwotnym wierzycielem.

Zauważyć należy, że zarówno istnienie oraz wysokość wierzytelności dochodzonej pozwem w stosunku do pozwanej została wykazana przez powoda wskazanymi wyżej dowodami. Nadto fakty te pozwana przyznała podczas rozprawy w dniu 12 lutego 2016 roku, kiedy to oświadczyła, że uznaje powództwo w zakresie w jakim jest ono dochodzone po częściowym cofnięciu pozwu (k. 120).

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Sąd Rejonowy przychylił się do stanowiska przedstawionego w doktrynie przedmiotu oraz judykaturze, że instytucja uznania powództwa obejmuje swoim zakresem zarówno oświadczenie woli pozwanego, tj. wniosek o wydanie wyroku zgodnie z żądaniem pozwu, jak również oświadczenie wiedzy pozwanego, co do przyznania istnienia okoliczności stanowiących podstawę powództwa. W orzecznictwie wyrażono zapatrywanie, które Sąd Rejonowy w pełni podziela, że „uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Nie jest uznaniem powództwa uznanie żądanie przy równoczesnym zaprzeczeniu okoliczności faktycznych, na których powód oparł swoje żądanie. Uznanie z chwilą jego dokonania przez pozwanego wywołuje określone skutki zarówno procesowe, jak i materialnoprawne” (wyrok SA w Krakowie z dnia 5 grudnia 2012 r., I ACa 1061/12, LEX nr 1280314). Mając na uwadze okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy Sąd przyjął, że uznanie żądania pozwu nie jest sprzeczne z prawem, z zasadami współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa.

Z tych względów uwzględniono w całości żądanie pozwu i zasądzono na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami (punkt I wyroku).

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Z kolei art. 203 § 1 k.p.c. stanowi, iż pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Mając na względzie fakt, że powód skutecznie cofnął powództwo w zakresie łącznej kwoty 1.424,38zł wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 1.243,54 zł od dnia 24.03.2015r. do dnia zapłaty oraz co do odsetek ustawowych od kwoty 2.731,33zł od dnia 24.03.2015r. do dnia 17.10.2015r. jak również odsetek od dnia 18.10.2015r. do dnia zapłaty oraz co do odsetek ustawowych od kwoty 2.550,49 zł od dnia 18.10.2015r. do dnia 18. (...), wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, postępowanie w powyższym zakresie należało umorzyć, co też Sąd uczynił na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i 203 § 1 k.p.c. (punkt II wyroku).

Z uwagi na okoliczność, że Sąd zasądził roszczenie uznane przez pozwaną, na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (punkcie IV wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 2 k.p.c.. Pozwana jako strona przegrywająca obowiązana jest na żądanie strony wygrywającej zwrócić koszty procesu. Z kolei szczegółowe wyliczenie tych kosztów sąd pozostawił Referendarzowi Sądowemu (punkt III wyroku).